

Bác tôi

(viết kính tặng bác Nguyễn thị Thu Hà)

TIÊU MAI

„Mai ơi!; Bác gọi để báo con tin vui, Bác xin thêm được 100 nữa cho cụu từ nhân chính trị nữa đó mày! Giọng Bác chậm rãi, thật hiền và chứa đầy tình thương đến người hoạn nạn mà Bác giúp đỡ

Biết Bác từ khi Bác trai còn sinh thời, nhưng ít khi nào tôi có dịp để hầu chuyện với Bác; dáng Bác gầy, ít nói có vẻ nghiêm nghị chứ không như Bác trai, lúc nào cũng cười, nụ cười hiền lành, hiền đến nỗi ai gặp 1 lần cũng thấy thương và thích gần gũi. Bác trai thường nói về bác gái : „bà là con đằm Tây, không rành văn chương tiếng Việt nhiều“. Vậy mà sau này thỉnh thoảng khi nói chuyện Bác gái, Bác lại dạy tôi nói lái. Ngộ quá! Có những lúc vui đùa Bác kể lại chuyện nói lái mà tôi nghe như bù chát. „con nhỏ này, thiệt ngộ, nói lái dễ ợt mà không biết, chỉ cần nói ngược lại thôi...thí dụ nè con : quần thân là bày tôi, bày tôi là...bò tây. Phúc lớn lại là phúc lái lợn. Có 1 anh chàng kia gheo cô nàng nói là em có đôi chân thảo bình, nghe thì thơ mộng thiệt, nhưng mà con biết không? thảo bình là cỏ bằng, mà cỏ bằng làcảng bò đó. 2 bác cháu cười ha hả... Tôi lại hỏi Bác như vậy toàn chí là chỉ toán hả Bác? hi.... nghĩa là giỏi toán!

Tôi còn nhớ như in, khi nghe tin Bác trai mất, lòng buồn bã, nhưng lo lắng thật nhiều cho Bác gái, nhìn Bác qua hình ảnh, thấy nét mặt Bác buồn nhưng bình tĩnh để giải quyết mọi chuyện mà tôi thầm phục trong lòng.

Tôi gần gũi với Bác gái sau ngày Bác trai mất độ vài tháng, lâu rồi tôi không còn nhớ rõ ngày tháng nữa, nhân khi đón chị Việt Nữ qua dự ngày Thương Phế Binh; Phái đoàn gồm chị VN, bác Diệu Quế, chị Diệu Trí, chị Yến, Nguyễn Ngọc, Nga, Phượng, cùng 2 anh chị khác mà giờ tôi quên mất tên rồi đến thăm để chia buồn cùng Bác. Tôi rất kính thương Bác trai, nên thu hết can đảm mời mọi người đứng lên để cùng thắp nén hương cho hương linh Bác trai và chia buồn cùng gia đình, và đọc bài thơ của chị VN trong tiếng nghẹn ngào:

Cơ duyên

(Kính chia buồn với phu nhân Thu Hà cùng tang quyến và cầu chúc hương hồn giáo sư Phạm Ngọc Đăng sớm về Cực Lạc)

*Em nhớ khi bức tường Bá Linh sụp đổ
Từ Mỹ mang tặng Quốc Kỳ Vàng Ba Sọc Đỏ
Chạy dài từ Bắc xuống Nam trên chiếc đồng hồ
Việt Nam từ Ái Nam Quan đến mũi Cà Mau
Vì biết trước người tỵ nạn Đông Âu
Đã quên rồi màu vàng thống nhất*

Bị Hồ Chí Minh gian manh giành giật
 Của Hoàng Đế Bảo Đại năm xưa
 Nên dân tị nạn chỉ thấy „mưa sa trên màu cờ đỏ“
 Nhà Việt Nam ta đổ tại Bá Linh
 Được GS Phạm Ngọc Đảnh tiếp đón trọn tình
 Chiếc đồng hồ có hình cờ Tổ Quốc
 Để mọi người đến học tiếng Đức
 Nhìn lên tường có bản đồ cờ vàng, hát quốc ca
 Tích cực nữa là phu nhân Nguyễn thị Thu Hà
 Chỉ dạy em nhiều điều mở rộng đường nghiên cứu
 Em làm sao quên được chùa Linh Thứu
 Một mùa thu Bá Linh
 Sáng sớm quanh chùa đây lá rụng
 Ra ngắm cảnh nhưng chợt lòng bủn rủn
 Màu áo lam sột soạt quét lá vàng,
 Quét chổi này loạt khác bay sang
 Nhìn kỹ lại: GS Petrus Ký Phạm Ngọc Đảnh!
 Cười rằng:
 Quá khứ qua rồi, giờ quét chùa không sanh nạnh
Quét rác tâm hồn cũng lành mạnh như quét chùa!
 Một bài học cho ai từng „lên voi xuống chó“
 Yếu, mạnh, thắng, thua, giỏi, dở
 Còn cộng sản từ „thằng“ trở nên „ông“
 Thầy Đảnh dạy nên nhớ năm lòng
 Nay thầy Đảnh về tắm mát
 Dưới dòng sông chảy về xứ Phật
 Còn Việt cộng phá tan
 Ngôi chùa che chở hồn dân tộc!
 Nam Mô Bồ Tát Quán Thế Âm
 Boong....boong.... boong...
 Tha thiết mong gặp lại GS Nguyễn thị Thu Hà
 Để ôn lại vui buồn những ngày qua...

Tất cả mọi người đều đứng yên , trang trọng cùng hướng lòng về hương linh Bác trai; đợi tới lúc bấy giờ tôi mới thấy 2 dòng nước mắt Bác gái chảy xuống, tới ôm chị VN, cả 2 gói đầu trên vai nhau, lặng lẽ gửi trọn niềm cảm thông chia sẻ.. Cũng kể từ đó sự thiếu vắng trong tôi bóng hình Bác trai đã được bù đắp vào bằng hình ảnh Bác gái, như 1 sự tiếp nối, những công việc nho nhỏ, từ thiện cho tù nhân lương tâm, cho những hy sinh vì Tổ Quốc đến nhưng cảnh đời bất hạnh, neo đơn, khôn khó nơi quê nhà, mỗi khi biết được, Bác tôi đều hết lòng, hết dạ giúp đỡ, với Bác đó là món ăn tinh thần cần thiết hơn những thức ăn vật chất, Bác vui với niềm vui của tha nhân. Là 1 giáo sư toán tưởng rằng tâm hồn, tính tình Bác khô khan, theo những công thức toán học chuyên môn nhưng trong Bác

chứa đựng cả tấm lòng bi mẫn và con tim ướt át, rung động tình cảm yêu thương theo từng hơi thở của tiếng kêu cầu.

Ừ mà thiệt lạ! Bác học trường Tây, tiếng Việt không thạo nhiều theo lời Bác trai nói, mà sao những danh từ toán học, nào là phương trình, nào là rút căn, ẩn số, nào là bội số chung, ước số chung v. v... Bác trao truyền cho thế hệ trẻ, phải chăng Bác đã có sẵn những công thức cho đời, cho người để rồi Bác đem ra áp dụng thực tiễn trong đời sống thường nhật, cung cách mẫu mực chứa đựng dạt dào tình cảm, gia đình cho đến bạn bè, thân hữu và xã hội? Bác vun trồng hạt giống từ bi của nhà Phật, sự nhẫn nại và đức hy sinh.

Vì bản chất hiền hậu, nhiệt tâm, nhiệt tình của Bác nên mọi người đều thích gần gũi và thương mến.

Có 1 lần trong đời tôi chứng kiến Bác được Bác M. Hoa gần 90 tuổi đã qua đời 100 ngày rồi mà còn về báo mộng cho Bác biết chỗ cất tiền để nhờ Bác đem số tiền đó làm từ thiện, nếu không là người trong cuộc, chắc tôi không bao giờ tin! số tiền tuy rất nhỏ, nhưng là cả 1 gia tài trị giá về tinh thần của bà cụ gần 90, sinh thời bà nhịn ăn, nhịn mặc để có tiền giúp những mảnh đời nghèo khó cùng phụng sự Tam Bảo, thật là 1 gương sáng cho đàn con cháu.

Thật xúc động khi Bác vừa nghe tin tôi kể về con vị tướng anh hùng đã tuấn tiết giữ thành, Bác lệ làng điện thoại khắp nơi, để mong mọi người cùng chút lòng chia sẻ, như 1 sự tri ơn đối với người đã nằm xuống vì Tổ Quốc thân yêu.

Ôi nghĩa cử của Bác! tôi chẳng biết gì hơn chỉ dâng lên Mười Phương Chư Phật tấm lòng của Bác mà cầu nguyện, mà hồi hướng cho tất cả chúng sanh.

Chiều nay trời đã bắt đầu sang thu, lá đã chuyển màu, lòng tôi trùng xuống, nhớ về Quê Hương, nhớ về Bác, Bác có cái tên thật đẹp Thu Hà, dòng sông mùa Thu phẳng lặng, êm đềm trôi chảy ra biển Đông, như cuộc đời Bác chỉ biết hòa mình vào xã hội, vào nơi những con người cần được giúp đỡ, Bác vui với niềm vui của các con đã thành công trong đời, vui khi được chia sẻ nỗi đau cùng người khốn khổ, bất hạnh....

Bác biết không? Mấy hôm rày con vui, con vui khi nghĩ đến ánh mắt của 10 vị cựu tù nhân chính trị chút xúc động, miệng nở được nụ cười, chút an ủi khi biết rằng từ phương xa bên kia địa cầu có 1 người ngoài 70 nhín từ miếng ăn để chia com sẻ áo cho họ. Tình nghĩa Đồng Bào, cùng 1 màu da, 1 dòng máu Việt Nam Con kính cảm ơn Bác, Bác Đạt Huệ, Pháp danh của 1 vị Thầy nào đó đã đặt cho Bác như con người Bác, luôn lấy trí huệ và lòng từ bi cho cuộc đời, đúng như lời Chư Phật, Chư Tổ dạy „DUY TUỆ THỊ NGHIỆP“ cho dù tại gia hay xuất gia cũng đều cần tu tập cho đạt được tuệ giác, khi có đủ cả trí và bi, tích lũy kiến thức và công đức là trợ duyên để đưa đến Tuệ Giác của Đạt Huệ vậy!

Sáng này, để tán dương nghĩa cử của Bác, Thầy Thiện Minh viết bài thơ tặng Bác, xin ghi lại cho vui..

Kính Tặng PT Đạt Huệ

Thầy Thiện Minh kính tặng bút thi
Thiện tâm từ ái hạnh nhu mì
Minh cầu **Đạt Huệ** gìn chân lý
Tặng nguyện liên đài **Trực Ngô** quy
Phật pháp thượng sùng lòng ngưỡng mộ
Tử tôn hạ cố dạ từ bi
Đạt thành bòn phước trồng công đức
Huệ tánh, huệ tâm ít kẻ bì

Con lại nhớ tới bài thơ Thầy tặng Bác trai:

Kính tặng Đạo Hữu Trực Ngô

Thầy Thích Thiện Minh tặng Đạo tâm
Thiện duyên thiên quán cố nghiên tâm
Minh ban thi bút chân huyền diệu
Tặng biểu ngôn từ lý thậm thâm
Đạo pháp kính thành lòng ngưỡng vọng
Hữu tâm tưởng Phật ý sùng khâm
Trực cung ái ngữ hòa nhân hậu
Ngô niệm danh trì Quán Thế Âm

Con nhớ hoài mỗi lần điện thoại, Bác trai thường hỏi con: „con nhỏ, học tu tới đâu rồi, nói Bác nghe coi con“. Con cười hi...hi.... vì học hoài không thuộc, tu hoài chẳng xong làm sao con trả lời được cho Bác, nhưng con nhận được từ nơi Bác :

*Quá khứ qua rồi, giờ quét chùa không sanh nạnh
Quét rác tâm hồn cũng lành mạnh như quét chùa!*

Con đã tập quét đi những hiềm tì, đổ ky, thay vào đó bằng sự dâng hiến niềm vui cho đời, cho người mỗi khi cần đến được lúc nào hay lúc đó với niềm tin:

*Quét cho đời hết những tham ô
Quét sạch hết những đời nghèo dân tộc*

Và cái con không bao giờ quên lời Bác dạy: „Không có cái ác nào bằng cái ác của con người cộng sản“ Lời Bác không sai, CS bán nước hại dân, người dân mình càng ngày càng đứng trên bờ vực thẳm. Nhìn về Quê Hương bao thảm họa: Boxit, Formosa, thức ăn nhiễm độc. bão lụt lan tràn

*Nhìn về Quê Hương tôi
Từng mái lá nhà trôi*

*Cuốn theo dòng nước chảy
Kéo theo những mảnh đời
Nghèo thêm vì nước trôi*

Những thảm họa này đều do sự tham lam, uơ hèn của đảng CSVN cai trị.
Con ước mong 1 ngày gần đây tất cả người dân mình trong nước sẽ cùng đứng
lên lật đổ bạo tàn Cộng Sản để gầy dựng lại Quê Hương.

Con còn nhớ lời của 1 vị Thầy còn văng vẳng bên tai con: „Hiện tình Đạo Pháp
và Dân Tộc như chúng ta thấy, muốn giải trừ Quốc nạn và Pháp nạn để cho Đạo
pháp được trường tồn, Dân Tộc được tự do hạnh phúc. Chúng ta là hàng Phật tử
không thể an nhiên tự tại ngồi nhìn Đạo pháp và Dân Tộc nhiều nhưong, Thầy
Tổ bị bức hại bởi thế lực vô minh.

Trong tứ ân của nhà Phật có ân Quốc Gia và ân Thầy Tổ.

Tự do và nhân phẩm của Dân Tộc mình không ai cho không. Chúng ta phải hành
động quyết liệt với khả năng mình có. Để tạo được tổng lực Dân Tộc mà quốc
nội là chính, hải ngoại chỉ là một tiếp lực để làm xói mòn sức mạnh của chế độ
độc tài đảng trị! Những ngày gần đây chúng ta đã không ngừng chứng kiến
những nước độc tài còn lại trên thế giới đã bị xóa bỏ, nhường bước cho chế độ
Dân chủ pháp trị tiến lên theo quyết định của toàn dân, để thành lập một nền dân
chủ cho dân, vì dân, bởi dân thật sự, không phải dân chủ bánh vẽ để trang trí.
Đây là xu thế thời đại và sự tiến bộ của nhân loại, Việt Nam không thể ngoại lệ,
và hình ảnh Bác trai lại hiện về

*Nơi dòng sông Phật hôm nay thầy Đánh hiện
Tay búp sen, miệng mỉm cười.
A Di Đà sắc tức thị không
Dòng đời lưu chuyển
Chế độ nào rồi cũng hết
Cộng sản phá tan
Ngôi chùa che chở hồn dân tộc
Nhưng nào có biết:
Ngôi chùa có nát,
Lòng người không tan tác
Nhờ chùa kia chúng giả áo nâu sông
Vờ đạo đức vét cho đầy túi bạc
Lừa gạt người để được gọi thầy tu
Bán Phật, bán Tăng
Phá giới phạm trai
Hủy hoại chùa tháp
Trộm của Tam Kỳ
Bức người phạm hạnh
Xâm tôn thường trụ
Đồ vật thức ăn*

Boong! Boong! Boong!
Nếu không hối lỗi
Quay đầu sám hối
Boong! Boong! Boong!
Cửa ngục đã sẵn chờ
Ngục Vô Gián đóng giam loài quỷ đồ
Lành thay! Lành thay!
Thế giới hôm nay
Nói vòng tay lớn
Nuôi dưỡng tình người
Với muôn triệu con tim
Cùng chung nhịp thở
Cùng dâng lời nguyện
Một ngày hội sinh
Trên đất nước mình
VN cong cong hình chữ S
Chúng con dân Việt
Giữ vững cơ đồ
Thấm tô ngòi viết
Xóa tan đời cộng nô

Tịnh Bình, 20.10.2016

TIỂU MAI

www.vietnamvanhien.net